

Бақара сураси, 157-оят

08:50 / 24.12.2017 4329

Ана ўшаларга Роббларидан саловотлар ва раҳмат бор. Ана ўшалар, ўшаларгина ҳидоят топганлардир. Бақара 157.

Бу улкан тарбиянинг ёрқин мисолидир. Шунча синов ва машаққатларга мукофот тарзида ғалаба, нусрат ва бошқа нарсалар эмас, Аллоҳнинг саловотлари, меҳри, шафқати ҳамда раҳмати ваъда қилинмоқда! Шунинг учун мўминлар доимо Аллоҳнинг розилигини кўзлаб иш қилишлари лозим бўлади. Бу дунёда ҳосил бўладиган баъзи бир натижалар охириги мақсад бўлиб қолмаслиги керак. Ҳатто ақийданинг ғолиб келиши ҳам юқорида айтилган мукофотнинг ўрнини боса олмайди.

Келаси оятда Аллоҳ таолонинг зикри, ибодати, яъни «саъй» ҳақида сўз кетади. Бу ҳам сабр-чидамни талаб қиладиган ибодатдир.

Жоҳилият пайтида Сафо тепалигига Асоф номли, Марва тепалигига Ноила номли бутлар қўйилган бўлиб, одамлар саъй қилиб бориб, ўша ерга етганларида уларни улуғлашар эди. Ислом дини келиб, ширкка қарши ўт очганда, янги мусулмонлар Сафо ва Марва ўртасида саъй қилиш ҳам ширк ишлардан деб ўйлаб, саъй қилмай қўйдилар.